

Име и презиме, односно назив организације и институције:

Advokatsko ortačko društvo JPM & Partners Beograd

Контакт телефон: 011 207 6850

Е-пошта: ivan.milosevic@jpm.law

Назив закона на који упућујете предлоге, примедбе и сугестије: Нацрт закона о заштити података о личности

1. Општи коментари и сугестије у односу на Нацрт закона као целину

2. Конкретан део Нацрта закона чију измену предлагете и Ваш предлог за измену

1. Члан 4 став 1 тачка 5 Предлога ЗЗПЛ – дефиниција „профилисања“

Предлог измене: иза речи „облик“ додати реч „аутоматизоване“ тако да дефиниција профилисања гласи: „профилисање” је сваки облик аутоматизоване обраде који се користи да би се оценило одређено својство личности, посебно у циљу анализе или предвиђања радног учинка физичког лица, његовог економског положаја, здравственог стања, личних склоности, интереса, поузданости, понашања, локације или кретања.

2. Члан 4 став 1 тачка 12 Предлога ЗЗПЛ – дефиниција „примаоца“

Предлог измене: реч „примају“ заменити речју „захтевају од руковалаца“ тако да дефиниција примаоца гласи: „прималац” је физичко лице, предузетник или правно лице, односно орган власти коме су подаци о личности откривени, без обзира да ли се ради о трећој страни или не, осим ако се ради о органима власти који, у складу са законом, **захтевају од руковалаца** податке о личности у оквиру обављања послова у јавном интересу или извршења законом прописаних овлашћења и обрађују ове податке у складу са правилима о заштити података о личности која се односе на сврху обраде.

3. Члан 4 став 1 тачка 16 Предлога ЗЗПЛ – дефиниција „ризика“

Предлог измене: Замењује се реч „стварна“ речју „потенцијална“ тако да је дефиниција ризика гласи: „ризик“ је потенцијална могућност нарушавања безбедности података о личности.

4. Члан 4 став 1 тачка 17 Предлога ЗЗПЛ – дефиниција „управљање ризицима безбедности података о личности“

Мења се дефиниција на следећи начин тако да иста сада гласи: „менаџмент ризицима безбедности података о личности“ је процес идентификације, анализе, оцене, третмана ризика, односно примене адекватних техничких, организационих и кадровских мера за ублажавање ризика на прихватљив ниво.

Додаје се дефиниција ризика за права и слободе лица чији се подаци обрађују и других лица на следећи начин: „вероватноћа наступања одређеног догађаја услед планиране обраде и/или нарушавања безбедности података о личности и вероватноћа утицаја штетних последица на права и слободе лица чији се подаци обрађују и других лица (физичка, материјална или нематеријална штета, дискриминација, крађа идентитета или превара, финансијски губитак, штета по углед, губитак поверљивости података о личности заштићених професионалном тајном, неовлашћено поништавање псеудонимизације, друга значајна економска или друштвена штета и сл.).

5. Члан 4 став 1 тачка 27 Предлога ЗЗПЛ - дефиниција „мултинационалног привредног друштва“

Предлог измене: део дефиниције иза последње запете заменити са „који су регистровани и послују у складу са законом којим се уређују привредна друштва“ тако да дефиниција мултинационалног привредног друштва гласи: мултинационално привредно друштво је привредни субјект који има огранак, односно представништво у Републици Србији, односно привредни субјект који је контролни оснивач или контролни члан привредног субјекта или са значајним учешћем у привредном субјекту, односно у оснивачу огранка привредног субјекта, који обавља привредну делатност у држави у којој се не налази његово седиште, а који су регистровани и послују у складу са законом којим се уређују привредна друштва.

6. Члан 4 став 1 тачка 29 Предлога ЗЗПЛ - дефиниција „обавезујућих пословних правила“

Предлог измене: Мења се текст дефиниције тако да иста гласи: „обавезујућа пословна правила“ су интерна правила о заштити података о личности која су усвојена:

а) од стране мултинационалног привредног друштва или на нивоу групе привредних субјеката којима су приступили и примењују се од стране руковоаца, односно обрађивача са седиштем у другим државама укључујући и руковоаца или обрађивача са пребивалиштем, боравиштем или одобреним боравком, односно седиштем на територији Републике Србије

б) од стране руковоаца или обрађивача са пребивалиштем, боравиштем или одобреним боравком, односно седиштем на територији Републике Србије и

којима су приступили и примењују се од стране руковођа, односно обрађивача са седиштем у другим државама

а у сврху регулисања преношења података о личности руковођу или обрађивачу у једној или више држава унутар мултинационалног привредног друштва, групе привредних субјеката или унутар привредног субјекта;

7. Члан 4 став 1 тачка 34 подтачка а) – дефиниција органа у посебне сврхе

Предлог: брисати део текста „и националној“ и „и прекршаја“, тако да члан 4 став 1 тачка 34 подтачка а) гласи: органи власти који су надлежни за спречавање, истрагу и откривање кривичних дела и прекршаја, као и гоњење њихових учинилаца или извршење изречених санкција, укључујући и заштиту и спречавање претњи јавној безбедности (у даљем тексту: обрада у посебне сврхе).

8. Члан 4 став 1 тачка 36 Предлога ЗЗПЛ

Предлог: брисати реч „подобности“ из дефиниције легитимног интереса тако да дефиниција легитимног интереса гласи: „легитимни интерес“ је стваран, конкретан и правно допуштен интерес руковођа или треће стране, који је пословног или ширег друштвеног карактера, да у оквиру успостављеног односа са физичким лицем обрађује податке о личности тог лица, укључујући њихов пренос трећој страни, без прибављене сагласности тог лица, уз поштовање принципа неопходности и сразмерности у односу на остваривање сврхе обраде (спречавање превара, заштита информационе безбедности и др.), под условом да над тим интересом не претежу интереси или основна права и слободе лица на које се подаци односе, узимајући у обзир разумна очекивања тих лица заснована на њиховом односу са руковођом.

9. Члан 23 став 1 Предлога ЗЗПЛ

Предлог: Брисати формулацију „ако су оне неопходне“ тако члан 23 став 1 Предлога ЗЗПЛ гласи: Поред информација из члана 22. овог закона, руковођац је дужан да лицу на које се подаци односе пружи и следеће додатне информације, да би се обезбедила поштена и транспарентна обрада у односу на то лице, и то:

10. Члан 24 став 2 Предлога ЗЗПЛ

Предлог: Брисати формулацију „ако су неопходне“ тако да члан 24 став 2 Предлога ЗЗПЛ гласи: Поред информација из става (1) овог члана, руковођац је дужан да лицу на које се подаци односе пружи и додатне информације из члана 23. овог закона, да би се обезбедила поштена и транспарентна обрада, као и информацију о извору из ког потичу подаци о личности и, према потреби, да ли подаци потичу из јавно доступних извора.

11. Члан 33 став 1 Предлога ЗЗПЛ

Предлог: Мења се члан 33 став 1 на начин да исти сада гласи: „Обрада података о личности који се односе на кажњива дела и одлуке донете у кривичном и прекршајном поступку, може се вршити ако је заснована на једном од основа из члана 14. став (2) тач. 1), 2) и 6) овог закона, уз примену одговарајућих посебних

мера заштите права и слобода лица на које се подаци односе од стране руковалаца.

12. Члан 40 став 2 тачка 1 Предлога закона

Предлог: На крају ове тачке се додаје формулација „или обавља послове клиничко испитивања лекова“.

13. Члан 47 став 5 Предлога ЗЗПЛ

Предлог: Став 5 се замењује следећим решењем: „Периметар снимања видео надзора из става (1) овог члана може обухватати само улаз и излаз из објекта или пословног простора.

14. Члан 50 став 3 ЗЗПЛ

Предлог: Брисати део текста одредбе „и заједничке просторије у тим објектима“ тако да текст одредбе гласи: Периметар снимања видео надзора из става (1) овог члана може обухватати само улаз и излаз из објекта.

15. Члан 78 став 2 Предлога ЗЗПЛ

Предлог: Замењују се формулације „вероватноћу наступања ризика“ и „ниво ризика“ формулацијама „вероватноћу догађаја ризика (реализације претњи)“ и „вероватноћу утицаја претње/ризика (штете, последица)“.

16. Додаје се нови члан иза члана 81 Предлога ЗЗПЛ:

Предлог: Примена мера које су наведене у члановима 79-81 не искључују обавезу руковаоца и обрађивача да спроведу процену ризика из члана 78 став 1 овог закона и примене одговарајуће техничке, организационе и кадровске мере заштите података о личности које обрађују.

17. Члан 89 став 8 ЗЗПЛ

Предлог: Замењује се текст одредбе овог члана следећим текстом: „Лице за заштиту података о личности не може да обавља послове и извршава друге обавезе који укључују одређивање сврха и начина обраде података о личности (менаџмент, руководиоци организационих састава (људски ресурси, финансије, ИТ и други запослени који учествују одређивању сврха и начина обраде података о личности).

18. Члан 154 став 1 тачка 11 Предлога ЗЗПЛ

Предлог: замењује се текст одредбе тако да иста гласи: изриче новчане административне казне и подноси захтеве за покретање прекршајног поступка ако утврди да је дошло до повреде закона.

19. Члан 155 Предлога ЗЗПЛ

Предлог: Уместо члана 155 Предлога ЗЗПЛ се додају следећи чланови:

Овлашћења Повереника и поступак надзора над применом закона
Члан 155.

- (1) Повереник врши инспекцијски надзор над применом овог закона, у складу са овим законом и у складу Законом о општем управном поступку.
- (2) Послове инспекцијског надзора из става (1) овог члана Повереник врши преко овлашћених лица из Стручне службе Повереника.
- (3) Овлашћена лица Повереника имају службене легитимације чији изглед и садржину прописује Повереник.

Достављање Члан 156

Достављање писмена (позив, решење, закључак и сл.) врши се у складу са правилима општег управног поступка.

Изузетно, у случају поновљене доставе, односно код доставе путем јавног саопштења, садржај писмена се објављује на интернет страни Повереника и сматра се да је достављено протеклом 15 дана од дана објављивања, ако Повереник не одреди дужи рок.

Странка се не може позивати на неуредну доставу ако је извршена достава на адресу седишта те странке које се води у регистрима које води Агенција за привредне субјекте.

Објављивање аката Члан 157

Решење којим је утврђена повреда овог закона, као и закључак о покретању поступка по службеној дужности, по притужби и представци лица чије се подаци обрађују, интернет страни Повереника.

Закључак о покретању поступка се не објављује ако Повереник оцени да би се објављивањем угрозило спровођење поступка.

Испитни поступак Члан 158

У испитном поступку се предузимају потребне доказне радње у циљу правилног утврђивања чињеничног стања, а нарочито се узимају изјаве странака, сведока, обавља се вештачење, прибављају се подаци, исправе и ствари, врши увиђај и привремено одузимање ствари.

Испитни поступак спроводи овлашћена лица Повереника.

Закључак о спровођењу увиђаја и вештачења доноси овлашћено лице Повереника. Листу стручних лица и установа које се могу одредити за вештака у поступку пред Повереником, утврђује Повереник.

Право увида у списе и право обавештавања о поступку Члан 159

Странка има право да разгледа списе предмета и да о свом трошку копира поједине делове списка.

Не могу се разгледати и копирати записник о већању и гласању, службени реферати и нацрти решења, списи означени као поверљиви, као ни заштићени подаци.

Подносиоци притужбе представке, даваоци информација и остала лица која учине вероватним свој правни интерес за праћење поступка, имају право да буду обавештени о току поступка.

Повереник доноси акт којим се ближе уређује садржај и начин обавештења из става 3. овог члана.

Обавеза достављања и увида у исправе и документацију
Члан 160

Закључком се налаже странкама у поступку достава, односно стављање на увид релевантних података који се воде у писаном, електронском или другом облику, исправа, ствари које садрже податке, као и других ствари које могу бити предмет доказивања у поступку, а које је странка дужна да поседује или се основано претпоставља да их поседује.

У случају да странка није доставила, односно ставила на увид тражене исправе, податке, односно ствари, до закључења поступка, Повереник ће донети одлуку према стању расположивих доказа у предмету, односно сумња која је последица изостанка наведених доказа, биће узета на штету странке која није поступила по налогу.

Заштићени подаци
Члан 161

На захтев странке, подносиоца представке или трећег лица које је доставило односно ставило на увид тражене податке у поступку, може се одредити мера заштите извора података или одређених података (заштићени подаци), ако се оцени да је интерес подносиоца тог захтева оправдан и да је по значају битно већи у односу на интерес јавности у погледу предмета тог захтева.

Подносилац захтева из става 1. овог члана, дужан је да у захтеву учини вероватним могућност настанка знатне штете због откривања извора података, односно података на које се захтев односи.

О захтеву из става 1. овог члана одлучује закључком Повереник, а против закључка којим се захтев одбацује или одбија није допуштена жалба.

Заштићени подаци немају својство информације од јавног значаја у смислу закона којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја.

Понављање поступка
Члан 162

Поступак пред Повереником се може поновити под условима прописаним правилима општег управног поступка.

Сарадња државних органа и организација
Члан 163

Повереник може да достави другим државним органима и организацијама захтев за давање информација.

Државни органи и организације дужни су да сарађују са Повереником и да поступе по захтеву из става 1. овог члана, у остављеном року, односно да доставе податке, исправе или друге тражене доказе, којима располажу или да дају образложено изјашњење о предмету захтева.

Обавеза из става 2. овог члана нарочито се односи на органе и организације надлежне за послове информационе безбедности статистике, пореске органе, органе и организације локалне самоуправе, привредне коморе и друге организације које врше јавна овлашћења.

У случају неблаговременог или непотпуног поступања, односно непоступања органа или организација из става 1. овог члана, Повереник може да достави информацију о томе органу који врши надзор над радом тог органа или организације, односно пред којим сноси одговорност за рад са захтевом за предузимање потребних мера у циљу прикупљања тражених података.

У случају изостанка сарадње након поступања у складу са ставом 4. овог члана, односно вишекратних неуспелих покушаја Повереник да оствари сарадњу са одређеним државним органом или организацијом, Повереник може јавно да објави информацију о томе.

Сарадња са полицијом
Члан 164

По захтеву Повереник, полиција ће пружати помоћ у извођењу појединих радњи у поступку, а нарочито код увиђаја и привременог одузимања ствари у складу са законом којим се уређује полиција.

Одредбе члана 162. ст. 4. и 5. односе са и на сарадњу са полицијом.

Привилегована комуникација
Члан 165

Писма, обавештења и сви други облици комуникације између странке против које се води поступак и њених пуномоћника, која се непосредно односе на поступак, чине привилеговану комуникацију.

На привилеговану комуникацију сходно се примењују одредбе овог закона о заштићеним подацима.

У случају сумње у злоупотребу привилеговане комуникације, Повереник може да преиспита садржај комуникације, односно да одлучи о уклањању тог својства у односу на поједине њене облике.

Посебне одредбе о поступку
Овлашћења код спровођења увиђаја
Члан 166

Овлашћено лице Повереника које спроводи увиђај може:

1) ући и прегледати пословне просторије, возила, земљиште и друге просторије у седишту странке и осталим местима где странка или треће лице обављају пословне

и друге активности;

2) извршити проверу пословних и других докумената, без обзира на начин на који се та документа чувају;

3) одузети, копирати или скенирати пословну документацију, а уколико због техничких разлога то није могуће, овлашћено лице може одузети пословну документацију и задржати је онолико колико је потребно да се направе копије те документације;

4) запечатити све пословне просторије и пословна документа за време увиђаја;

5) узимати од заступника странке или њених запослених усмене или писмене изјаве, као и документа о чињеницама које су предмет увиђаја, а ако је неопходна писмена изјава, овлашћено лице мора одредити датум до којег таква изјава мора бити достављена;

6) обављати остале радње у складу са циљевима поступка.

Странци се мора обезбедити могућност присуства увиђају, ако то она захтева, осим ако је захтев усмерен на одуговлачење или отежавање поступка.

Ненајављени увиђај

Члан 167

Ако се основано сумња да постоји опасност уклањања или измене доказа који се налазе код странке или трећег лица, може се одредити извођење ненајављеног увиђаја.

Ненајављени увиђај се врши путем изненадне контроле просторија, односно података, исправа и ствари које се налазе на том месту, о чему се обавештава странка, односно држалац простора и ствари у тренутку извођења увиђаја и на лицу места.

Улазак у просторије

Члан 168

Ако је потребно да се увиђај обави у просторијама странке или трећег лица, овлашћено лице Повереника спроводи увиђај дужно је да власнику, односно држаоцу тих просторија, предочи службену легитимацију и преда закључак о извођењу увиђаја у тој просторији, односно да захтева да се омогући улазак у те просторије.

Ако се власник, односно држалац просторије неоправдано успротиви спровођењу увиђаја, може се спровести присилан улазак уз помоћ полиције.

Ако је потребно спровести увиђај у стану или другој просторији која има исту, сличну или повезану намену, а власник, односно држалац се томе успротиви, Повереник ће без одлагања писмено затражити издавање одговарајуће судске наредбе.

Судску наредбу доноси суд надлежан за одлучивање по тужби против решења Агенције по правилима парничног поступка за обезбеђење доказа.

Држалац стана и друге просторије има право да сам или преко свог пуномоћника и уз још два пунолетна сведока присуствује увиђају.

Ако држалац стана или његов пуномоћник нису присутни, увиђај је допуштен у присуству два пунолетна сведока.

Привремено одузимање исправа и ствари
Члан 169

Ако се приликом увиђаја пронађу исправа, ствари, односно ствари које садрже податке или друге ствари од значаја за одлучивање у поступку, може се одредити њихово привремено одузимање до утврђивања свих релевантних података и чињеница које те исправе, односно ствари садрже, а најдуже до краја поступка.

Закључак о привременом одузимању исправа, односно ствари, као и њиховом враћању, доноси контролор које спроводи увиђај, односно које спроводи поступак. Лицу којем су привремено одузете исправе, односно ствари, издаје се о томе посебна потврда на лицу места.

Трошкови одузимања и чувања исправа, односно ствари, као и евентуална штета због њиховог оштећења, спадају у трошкове поступка.

Привремене мере
Члан 170

Ако постоји опасност од наступања ненадокнадиве штете за лица на која се непосредно односе радње или акти који су предмет поступка, Повереник може закључком да наложи престанак вршења одређених радњи или примене акта, односно обавезу предузимања радњи којима се спречавају или отклањају њихове штетне последице.

Изрицање мера
Члан 171

Пре доношења решења у поступку надзора, Агенција ће обавестити странку о битним чињеницама, доказима и осталим елементима на којима ће засновати решење и позвати је да се изјасни у остављеном року.

Саставни део решења којим је утврђена повреда овог закона је одлука о административној новчаној казни, односно друга мера коју одређује Агенција у складу са овим законом.

Решење Агенције је коначно, а против њега се може покренути управни спор. О питањима у вези са управљањем поступком и извођењем доказа, доноси се закључак.

Закључак се писмено саставља у случају када је потребно да се достави странци или трећем лицу, односно ради објављивања.

Закључак о извођењу доказа доноси овлашћено лице Повереника поступак, ако овим законом није другачије прописано.

Против закључка из става 5. овог члана није допуштена посебна жалба, осим ако овим законом није другачије прописано.

Жалба против закључка не одлаже његово извршење.

Наплата новчаног износа одређене административне новчане казне врши се у корист буџета Републике Србије.

Принудно извршење новчане административне казне, као и повраћај средстава у

случају њиховог умањења или поништаја одлуком суда, спроводи пореска управа у складу са прописима којима се уређује наплата пореза.

20. Члан 156 став 1 тачка 8 Предлога 33ПЛ

Предлог: Брисати ову тачку због предложених решења из тачке 19. и 20.

21. Члан 159 став 5 Предлога 33ПЛ

Предлог: Замењује се текст одредбе на следећи начин: У поступку по притужби Повереник може да спроведе у складу **са овим законом и Законом о општем управном поступку**, у ком случају се, у овом делу поступка, сходно примењују одредбе закона који уређује инспекцијски надзор инициран подношењем представке.

22. Члан 167 став 1 Предлога 33ПЛ

Предлог: Замењује се текст одредбе на следећи начин:

Административном новчаном казну у износу до 20.000.000 евра или, у случају да руковалац или обрађивач припадају групи привредних друштава, до 4% укупног годишњег промета групе друштава у Републици Србији у претходној финансијској години, у зависности од тога који износ је већи казниће се руковалац и/или ако:

Став 2 се брише.

Додаје се текст у ставу 3 тако да исти сада гласи: новчаном казном од 200.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у органу власти, односно правном лицу из члана 4. тачка 34) који у улози руковаоца, односно обрађивача обрађује податке о личности у посебне сврхе, **односно стамбена заједница:**

1) Ако стамбена заједница поступа противно члановима 49 и 50 овог закона

Изменити и одредбу члана 167 став 1 тачка 9 Предлога 33ПЛ на начин да се исти не примењује на стамбене заједнице.

Текст одредбе става 5 се замењује на следећи начин:

Административном новчаном казну у износу до 10.000.000 евра или, у случају да руковалац или обрађивач припадају групи привредних друштава, до 2% укупног годишњег промета групе друштава у Републици Србији у претходној финансијској години, у зависности од тога који износ је већи казниће се руковалац и/или ако:

Иза става 7 овог члана додати следеће одредбе:

Рок за плаћање износа административне новчане казне одређује се истим решењем којим је одређена та казна и не може бити краћи од три месеца, нити дужи од годину дана од дана пријема решења.

Административна новчана казна не може се одредити протеком пет година од дана извршења радње или пропуштања испуњења обавезе, односно од последњег дана временског периода извршења радње.

Застарелост из става 9. овог члана прекида се сваком радњом Повереника предузетом ради утврђивања радње или пропуштања обавезе и изрицања административне новчане казне.

После сваког прекида, застарелост почиње поново да тече, али се поступак испитивања повреде конкуренције не може водити протеком двоструког периода утврђеног ставом 9. овог члана.

Новчана административна казна не може се наплатити протеком пет година од дана извршности решења Повереника, а ако је покренут управни спор, од дана правоснажности судске одлуке.

Застарелост се прекида сваком радњом надлежног органа предузетом ради наплате административне новчане казне и почиње поново да тече, али се поступак наплате не може водити протеком двоструког периода утврђеног ставом 10. овог члана.

23. Члан 168 став 3 Предлога ЗЗПЛ

Предлог: Брисати члан

2. Образложење упућеног предлога за измену Нацрта закона

1. Објашњење: Према објашњењу из Препоруке Савета Европе број CM/Rec(2010)13 која је накнадно замењена Препоруком CM/Rec(2021)8 и на коју се позива Европски борд за заштиту података о личности у Инструкцијама за доношење одлука на основу аутоматске обраде и профилисање 17/EN WP251rev.01 (последњи пут ажуриране и прерађене 06.02.2018. године) профилисање је **аутоматска техника обраде података** која се састоји од примене „профила“ на појединца, посебно ради доношења одлука које се тичу њега или ради анализе или предвиђања његових личних склоности, понашања и ставова.

Аутоматска техника обраде података значи да се бар у једном делу пословног процеса подаци обрађују без људског фактора, односно аутоматски (за разлику од случаја када се одлука која производи правне последице по лице чији се подаци обрађују искључиво доноси на основу аутоматске обраде). Из овог разлога се и у GDPR (члан 4 став 1 тачка 4) користи формулација „any form of **automated** processing“. Да објаснимо на примерима: профилисање се одвија се у три технички различите фазе:

- **Фаза током које се дигитализована запажања о понашању или карактеристикама појединаца прикупљају и чувају у великим размерама (складиштење података).** Добијени подаци могу бити номинативни, кодирани или анонимни.
- **Фаза током које се ови подаци анализирају и „испитују“ (рударење података),** што омогућава утврђивање корелација између различитих понашања/карактеристика и других понашања/карактеристика.
- **Фаза закључивања** током које се, на основу одређених уочљивих варијабли понашања или карактеристика специфичних за идентификованог појединца, изводе нове претходне, садашње или будуће карактеристике или варијабле понашања.

На пример, ако банка одабере богате клијенте који зарађују преко 10.000 евра месечно и имају имовину од најмање милион евра, ово је објективан процес селекције, који, за разлику од профилисања, не укључује маргину грешке. Са техничке тачке гледишта, ова врста селекције подразумева једноставно захтевање информација са сервера структурираног језика упита (SQL) и не захтева анализу података. И када би банка користила термин „профил богатог клијента“, ова врста профилисања, која заправо подразумева избор појединаца на основу тачних података специфичних за те појединце не представља профилисање у смислу поменуте препоруке или GDPR. Профилисање захтева процес статистичке екстраполације који производи делимично тачне, а самим тим и делимично нетачне резултате.

Са друге стране, у контексту анализе кредитног рејтинга од стране банке, реч је о анализи хиљада или милиона историја добрих и лоших платиша како би се могле идентификовати индивидуалне карактеристике које су у корелацији са способношћу или немогућношћу отплате кредита. Приликом потписивања уговора о кредиту, банка ће потенцијалном зајмопримцу поставити низ наизглед неутралних питања на основу којих је могуће израчунати вероватноћу да ће дати појединац уредно отплатити кредит. Јасно је да, у конкретном случају кредитног скоринга, приписивање карактеристике „доброг“ или „лошег“ платише појединцу увек укључује одређену маргину грешке. Ипак, коришћење ове врсте профилисања омогућиће банци да у просеку смањи ризик од додељивања погрешног кредитног рејтинга. Ово профилисање подразумева ризик од две врсте грешака (одобравање кредита особи која неће отплатити и одбијање кредита особи која би отплатила).

Другим речима, употреба профилисања може да понуди значајне предности за компаније, владе и разне друге институције, али генерише грешке у случају мањине профилисаних појединаца и стога захтева одређени број мера предострожности.

Да закључимо, да би нека обрада података о личности могла да се назове профилисањем, таква обрада би морала бар у једном њеном сегменту морала да буде аутоматска (обрада без људског фактора), односно да у неком проценту садржи маргину грешке (најчешће се до корелације између различитих понашања/карактеристика и других понашања/карактеристика долази аутоматском обрадом података). Резултати појединих фаза у профилисању могу да буду контролисани од стране људи, али не и не морају (у последњем случају је реч о доношењу одлуке која може да произведе правне последице по лица чији се подаци обрађују или друге сличне последице или не мора).

2. Објашњење: Наведена измена се предлаже да би адресатима закона било јасно да се примаоцима не сматрају органи власти у случајевима када руковођци имају законску обавезу да **сами** достављају податке органима власти у сврху испуњавања законских обавеза самих руковођаца или да би могли да испуне своје законске обавезе (нпр. коришћење платформи) већ да је реч о случајевима када органи власти од руковођаца траже да им доставе податке о личности. Ово произилази из саме дефиниције примаоца у GDPR (члан 4 став 1 тачка 9 – „However, public authorities which may receive personal data *in framework of a particular inquiry* in accordance with Union or Member State law“). Наведено се потврђује у тачки 31 преамбуле: “органи власти којима се подаци о личности откривају на основу њихових законских обавеза за вршење њихових овлашћења, као што су порески и царински органи, јединице за финансијске истраге, независни управни органи или органи финансијског тржишта одговорни за регулисање и надзор тржишта хартија од вредности, не треба сматрати примаоцима ако примају податке о личности који су неопходни за спровођење одређене истраге у општем интересу, у складу са правом Уније или државе чланице. **Захтеви за откривање које органи власти шаљу увек треба да буду у писаној форми, образложени и повремени и не треба да се односе на целину збирки података нити да доводе до међусобног повезивања збирки података.** Обрада података о личности од стране тих органа треба да буде у складу са важећим правилима о заштити података у складу са сврхом обраде.

3. Објашњење: Према стандарду ISO/IEC 27005:2022, сваки ризик је сам по себи и у свакој области живота неизвестан догађај, могућ без утицаја субјекта који је њему подложен. Због наведене карактеристике ризика, исти се проактивно процењује кроз процену вероватноће догађаја ризика (реализације претњи) и вероватноће утицаја претње/ризика (штете, последица) за права и слободе лица чији се подаци обрађују.

4. Објашњење: Менаџмент укључује управљање и вођење у процесу процене и третмана (поступања) ризика. Предложени термини – „анализа“ уместо „контрола“ и „третман“ уместо „свођење“ су у складу са дефиницијама из стандарда ISO/IEC 27005:2022.

Објашњење: Једно од основних питања у ЗЗПЛ је ризика за права и слободе лица чији се подаци обрађују и других лица (видети чланове 67 став 1, 78 став 2 тачка 3 и 85 став 1 тачка 4 Предлога ЗЗПЛ) те је стога неопходно дефинисати овај ризик. Овај институт један од основних параметара у примени ЗЗПЛ и то приликом процене ризика за безбедност обраде и процене утицаја радњи обраде на заштиту података о личности.

5. Објашњење: Језичким и логичким тумачењем текста закључује се да се део дефиниције после последње запете односи на институте „привредни субјект“ и „огранак“.

5. Објашњење: Измене дефиниције предлажу се у контексту одредбе члана 110 став 1 Предлога закона који прописује да „мултинационално привредно друштво или групе привредних субјеката могу усвојити и примењивати обавезујућа пословна правила...“, у којем случају привредни субјекти приступају овим правилима. Могуће је да и привредни субјекти са седиштем у Републици Србији усвоји обавезујућа пословна правила којима ће приступити и примењивати се на нивоу групе друштва којом управља руковалац са седиштем у Републици Србији.

7. Објашњење: На страни 3 Образложења Предлога 33ПЛ наведено је да придавањем значаја питањима заштите података о личности, као што то чини Европска унија, Република Србија исказује своје опредељење да својим грађанима обезбеди ниво права који имају грађани Европске уније, чинећи их равноправним са њима и обезбеђујући тиме услове за остваривање других друштвених вредности на којима је заснована модерна демократска држава, као што је достојанство личности, слобода мишљења и изражавања, забрана дискриминације, као и даље обезбеђивање усклађености са релевантним документима Европске уније, што је истовремено и од великог значаја за испуњавање обавеза Републике Србије које су предвиђене Преговарачким поглављима 23 и 24.

Из цитираних навода произилази да је интенција законодавца да се 33ПЛ усклади са документима ЕУ који уређују област заштите података о личности. У односу на дефиницију надлежних органа, релевантна је Директива (ЕУ) 2016/680 Европског Парламента и Савета о заштити физичких лица у вези са обрадом података о личности од стране надлежних органа у сврху спречавања, истраге, откривања или гоњења кривичних дела или извршења кривичних санкција и о слободном кретању таквих података, и којом се ставља ван снаге Оквирна одлука Савета 2008/977/ПУП од 27. априла 2016. године („Полицијска директива“).

Предмет поменуте директиве је заштита података о личности у случајевима када податке о личности обрађују надлежни органи у сврху спречавања, истраге, откривања или процесуирања кривичних дела или извршења кривичних санкција и заштите од претњи по јавну безбедност. Чланом 3 став 1 тачка 7 Полицијске директиве прописано је да су надлежни органи:

- а) било који орган власти који је надлежан за спречавање, истрагу, откривање кривичних дела или гоњење учинилаца кривичних дела или извршење кривичних санкција, укључујући заштиту од претњи по јавну безбедност и спречавање тих претњи; или
- (б) било које друге организације или друга правна лица којима је законом државе чланице поверено да врши послове у јавном интересу и јавна овлашћења у сврху спречавања, истраге, откривања или гоњења учинилаца кривичних дела или извршења кривичних санкција, укључујући заштиту од претњи по јавну безбедност и спречавање тих претњи.

Национална и јавна безбедност су две различите ствари.

У Републици Србији је национална безбедност уређена Стратегијом националне безбедности Републике Србије („Сл. гласник РС“ 94/2018), Законом о основама уређења служби безбедности Републике Србије („Сл. гласник РС“ бр. 116/2007 и 72/2012), Законом о безбедносно информативној агенцији („Сл. гласник РС“, бр. 42/2002, 111/2009, 65/2014 - одлука УС, 66/2014 и 36/2018) и закон о војнобезбедносној агенцији и војнообавештајној агенцији („Сл. гласник РС“, бр. 88/2009, 55/2012 - одлука УС и 17/2013) и Законом о војсци Србије („Сл. гласник РС“, бр. 116/2007, 88/2009, 101/2010 - др. закон, 10/2015, 88/2015 - одлука УС, 36/2018, 94/2019, 74/2021 - одлука УС, 109/2025 и 109/2025 - др. закон). Национална безбедности се првенствено односи на државе, њених националних интереса, суверенитета, територијалног интегритета, уставног поретка и грађана од свих облика угрожавања. Стратегија националне безбедности Републике Србије

дефинише националну безбедност као стање заштићености националних вредности и интереса Републике Србије од свих облика угрожавања.

Са друге, спровођење јавне безбедности је у домену полиције и укључује обављање полицијских послова у циљу остваривања **безбедносне заштите живота, права и слобода грађана, заштите имовине, као и подршке владавини права (члан 30 став 2 Закона о полицији ("Службени гласник РС" бр.6/ 2016, 24 / 2018 и 87 / 2018).**

На примеру туче навијача на стадиону, полиција интервенише да спречи насиље, хапси учеснике нереда, штити грађане и имовину - циљ је успостављање јавног реда и мира. Ово је класичан пример угрожавања јавне безбедности јер је непосредно угрожена безбедност грађана. Ако би нeredи прерасли у организовано насиље које озбиљно угрожава стабилност државе, онда је реч о нарушавању националне безбедности.

Према тачки 14 Преамбуле Полицијске директиве, пошто се ова директива не примењује на обраду података о личности у вези са пословима на које се не примењује право Уније, послови које се тичу националне безбедности, активности агенција или јединица које се баве питањима националне безбедности и обрада података о личности од стране држава чланица у обављању активности које спадају у делокруг Поглавља 2 Наслова V Уговора о Европској унији (УЕУ) не би требало сматрати пословима на које се примењује ова директива. Из разлога што се послови на које се примењује ова директива у великој мери односе на делокруг послова полиције, ова директива се колоквијално и зове „Полицијска директива“ или „Директива за спровођење закона“ (Law Enforcement Directive).

Додатно, према судског пракси Европског суда правде (пресуда La Quadrature du Net (C-511/18, C-512/18 и C-520/18) суд је изричито навео да је заштита националне безбедности циљ који је по својој природи различит од циља борбе против криминала, чак и тешког криминала. Суд не полази од тога ко обрађује податке (полиција, БИА и др.), већ од тога зашто се подаци о личности обрађују и који је циљ обраде. Ако је циљ спречавање и откривање кривичних дела, примењује се Полицијска директива, а ако је циљ заштита државе од безбедносних претњи, онда је реч о националној безбедности. Други важан аргумент који произлази из праксе Европског суда правде је тај да јесте да су спречавање и откривање кривичних дела усмерени на конкретно кривично дело, осумњиченог, истрагу, доказивање одговорности. Безбедносно-обавештајне активности су усмерене на: процену ризика, рано упозоравање, идентификовање претњи, заштиту уставног поретка, контраобавештајну заштиту.

Често уопште не постоји конкретно кривично дело које је извршено или које се истражује. Због тога је суд заузео став да национална безбедност не може бити подведена под појам: "спречавање, истрага и откривање кривичних дела".

С обзиром да је циљ доношења новог Закона о заштити података о личности усклађивање са правом ЕУ и да су према нашем законодавству национална и јавна безбедност две различите ствари, те имајући у виду разлике у природи ових појмова, предлажемо брисање термина „национална“ из дефиниције органа у посебне сврхе.

Прекршаји су нису исто што и кривична дела. Према Записнику са трећег састанка стручне групе Комисије о Уредби (ЕУ) 2016/679 и Директиви (ЕУ) 2016/680 од 07.11. 2016. године, да би одредиле кривично дело, државе чланице морају да примене Енгел критеријуме Европског суда за људска права (Случај Енгел и други v. Холандија (члан 50) (притужбе бр. 5100/71; 5101/71; 5102/71; 5354/72; 5370/72), које је прихватио и Суда правде Европске уније. Први критеријум и полазна тачка је класификација дела као кривичног дела према националном праву. Други критеријум је природа дела и да ли изречена казна има казнену или одвраћајућу сврху. Ако је казна усмерена на репресију и превенцију, то указује на њену кривичну природу. Трећи критеријум је природа и степен тежине казне коју дотично лице

ризикује да претрпи. Други и трећи критеријум су одлучујући и могу се примењивати кумулативно или алтернативно. Активности обраде на које се примењује Полицијска директива обухватају активности обраде полиције и органа за спровођење закона у вези са претњама које могу довести до кривичног дела.

8. Објашњење: Термин „принцип подобности“ је непознат у области заштите података о личности, у упоредно-правној пракси и у пракси европских регулатора и регулатора европских држава. Нејасно је значење овог термина.

9. Објашњење: Не постоји оправдан разлог да се пружање информација о роковима чувања и критеријумима за њихово одређивање, правима лица чији се подаци о личности обрађују и аутоматизовано обради условљава проценом руковоаца да ли поменуте информације неопходне за поштену и транспарентну обраду, а посебно имајући у виду то да ове информације неопходне да би лице чији се подаци обрађују стекне реалну представу о обради података.

10. Објашњење: Исто као у објашњењу предлога за измену члана 23 став 1 Предлога закона.

11. Објашњење: Нејасно је који су то животни важни интереса лица на које се подаци односе или другог физичког лица да се на основу овог правног основа обрађивали подаци о кажњивим делима. Додатно, пристанак као основ за обраду података о кажњивим делима је упитан у случајевима послодавци захтевају од кандидата за посао или радника да доставе изводе из евиденције кажњивих дела, у којим случајевима могу да траже пристанке од грађана да сами поднесу захтеве надлежним органима и да грађани такве захтеве подносе и достављају им изводе – такав пристанак ни у ком случају не би био слободно дат. Обрада података из евиденције кажњивих дела у сврху извршења уговора би довела до значајних импровизација и злоупотреба од стране послодаваца (поставља се питање у којим случајевима извршење уговора закљученог са лицем на које се подаци односе јесте у складу са принципима сразмерности и пропорционалности), а када радно правни прописи не уређују ову материју (видети члан 38 Предлога ЗЗПЛ). Додатно, нејасна је одредба члана 9 став 4 Закона о евиденцијама и обради података у области унутрашњих послова („Сл. Гласник РС“ број 24/2018 и 80/2026 – др. закон) који прописује да Министарство доставља податке другим државним органима, органима државне управе, аутономне покрајине, јединицама локалне самоуправе, имаоцима јавних овлашћења и правним лицима када за такву обраду података постоји правни основ и када су подаци потребни за извршавање законом прописаних обавеза. Ова одредба отвара могућност да руковаоци наведу било који правни основ у случајевима када подносе захтеве надлежном органу. Једини валидни основ би могао да буде остваривање легитимних интереса руковоаца, у ком случају би руковалац био дужан да спроведе тест легитимног интереса у коме би дао одговоре на сва питања из Акта Повереника о процени легитимног интереса као правног основа за обраду података о личности. На крају, нејасна је формулација из предложеног текста ове одредбе „само под надзором надлежног органа“; поставља се питање шта значи надзор надлежног органа у ситуацијама када се том органу подносе захтеви за издавање извода из евиденције кажњивих дела или захтеви за увид у такве евиденције. Из наведеног разлога смо предложили формулацију „уз примену одговарајућих посебних мера заштите права и слобода лица на које се подаци односе од стране руковалаца“ (и надлежног органа и руковалаца који ће обрађивати ове податке о личности).

12. Објашњење: Клиничка испитивања као врста научних истраживања није могућа без обраде података о личности.

13. Објашњење: Није јасно због чега би руковалац могао. Руковалац који обрађује податке коришћењем система видео надзора у пословном простору могао системом видео надзора да обухвати и јавни простор који је у непосредној близини тог пословног простора, само ако је то неопходно у сврху заштите безбедности лица и

имовине, контроле уласка или изласка из пословног простора или ако због природе посла постоји повећани ризик за запослене и друге кориснике тог простора. Конкретно, нејасно који су то случајеви да би разлози из става 1 овог члана оправдали обраду података грађана у јавном простору, а нарочито ако се сврха обраде може постићи обрадом података грађана на самом улазу у пословни простор, односно објекат у коме се пословни простор налази. Уколико постоје разлози за безбедност грађана у јавном простору, онда се то питање мора на системски начин решити доношењем посебног закона који ће уредити видео надзор јавног простора (видети члан 51 Предлога закона).

14. Објашњење: Не постоји ниједан оправдан разлог да периметар снимања видео надзора у стамбеним, односно пословно стамбеним зградама обухвати заједничке просторије овим објектима. Сврха обраде, односно безбедност имовине и лица се исцрпљује снимањем улаза и излаза из објекта. Снимање заједничких простора представља повреду приватности грађана који се налазе у тим објектима. Уколико неко од власника стамбених јединица или пословног простора у објекту сматра да је у самом простору угрожена безбедност имовине и лица, дужан је сам се сам побрине за спровођење мера заштите у самом простору.

15. Објашњење: Предложени термини су у складу са методологијом за процену ризика из стандарда ISO/IEC 27005:2022 коју је прихватила и Агенција ЕУ за информациону безбедност и безбедност мрежа (European Union Agency For Network and Information Security) www.enisa.europa.eu у Приручнику за безбедност обраде података о личности из 2017. године:

<https://www.enisa.europa.eu/sites/default/files/publications/WP2017%20O-2-2-5%20GDPR%20Measures%20Handbook.pdf>

16. Објашњење: Формулације у члановима 79-81 “према потреби“ и „узимајући у обзир број запослених, сврху обраде, природу и обим података о личности које обрађује, односно чува“ могу да створе забуну код руковооца и обрађивача да су критеријуми који су наведени овим члановима ти које је потребно да се узму у обзир када се одређује које мере ће се спровести, а што је погрешан приступ, али и приступ својствен адресатима закона којима, према нашим искуствима, није у фокусу процена ризика.

17. Објашњење: Код наведених лица није могуће обезбедити да их извршавање њихових примарних послова и обавеза не доведе у сукоб интереса. Запослени који одређују и учествују у спровођењу одређених сврха и начина обраде, услед природе оваквих послова и обавеза да извршавају налоге менаџмента или осталих руководиоца у вези са сврхом и начином обраде не могу бити независна и непристрасна у обављају послова лица за заштиту података о личности.

18. Објашњење: GDPR прописује систем изрицања делотворних, сразмерних и одвраћајућих административних новчаних казни за повреду закона од стране руковооца и обрађивача. Правило је да се овлашћење за изрицање административних управних казни додељује независним регулаторним телима држава чланица. Регулаторна национална тела изричу новчане управне казне у управним поступцима; националним законима се уређује поступак за изрицање казни од стране националних регулаторних тела, с тим што државе чланице морају да испуне услове у погледу делотворности, сразмерности и одвраћајућег ефекта казни.

Административне новчане казне се изричу руковооцима и обрађивачима и за изрицање казни није потребно да се утврђује степен кривице одговорних лица. Утврђује се да су руковооци и/или обрађивачи, преко својих запослених, намерно или услед непажње учинили повреду закона. Овакву праксу су најпре успоставили Европски суд правде и Европска комисија и то првенствено у случајевима повреде права конкуренције. Пресудом Европског суда правде у предмету С 807/21 од

05.12.2023. године у предмету Deutsche Wohnen v Државно тужилаштво у Берлину) потврђује се да се ова пракса примењује и у области заштите података о личности.

Најпре је Европски савет 16.12.2002. године донео Уредбу о спровођењу правила о конкуренцији из чланова 101 и 102 Уговора о функционисању ЕУ. У овој уредби се прописује да је Европска комисија овлашћена да, у случају злоупотребе доминантног положаја на тржишту или закључивања рестриктивних споразума, учесницима на тржишту и групи учесника на тржишту (undertaking) изрекне административну новчану казну у износу до 10% годишњег прихода оствареног од стране учесника или учесника који учествују у повреди закона у претходној пословној години. У Уредбу о спровођењу правила о конкуренцији се изричито прописује да **поступак за изрицање административних новчаних казни није прекршајни, односно кривични поступак.**

Према пракси Европског суда правде, термин „undertaking“ је сваки облик организовања (ентитет) који је укључен у економску активност без обзира на правну форму таквог организовања и начин финансирања. Више ентитета који припадају истој групи могу да формирају економску целину, односно „undertaking“. Термин „undertaking“ из чланова 101 и 102 Уговора о функционисању ЕУ означава јединствену економску целину (single economic unit) састављену из више физичких и правних лица. То даље значи да се под појмом „undertaking“ разуме било који ентитет који представља део економске целине; нпр. привредно друштво у оквиру концерна или матична компанија која управља концерном или сам концерн као економска целина. Критеријуми од којих зависи да ли ентитет самостално доноси одлуке или матична компанија има одлучујући утицај на остале ентитете заснивају се на економским, правним и организационим везама између матичне компаније и зависних друштава, као што су величина удела, кадровске или организационе везе, упутства и постојање компанијских уговора.

Према тзв. функционалном концепту undertaking-a, европско право конкуренције успоставља концепт директне одговорности правних лица, према коме се све радње или пропусти лица која поступају у име и за рачун правног лица, приписују тим правним лицима, односно сматра се да их учинила сама правна лица. Према ставу Европског суда правде, чињеница да запослени у одређеној компанији нису поступали у складу са интерним правилима те компаније не искључује одговорност компаније у оквиру undertaking-a. За постојање одговорности ундертакинга није неопходно да постоји свест код менаџмента, (погрешна) инструкција или одсуство дужног надзора. Суштина концепта јединствене економске целине, према функционалном принципу, је у томе да је undertaking одговоран као функционална целина за неспровођење закона.

GDPR) прописује систем управних новчаних казни за повреду GDPR. Реч је прописивању максималних фиксних новчаних и процентуалних износа од оствареног прихода, као и критеријума за изрицање управних новчаних казни.

У случају да је повреду GDPR учинило правно лице које послује у оквиру групе друштава или управља групом друштава (undertaking), административна новчана казна се изриче у процентуалном износу од годишњег прихода undertaking-a. Ово решење се оправдава захтевом да изрицање административних новчаних казни буде делотворно, сразмерно и одвраћајуће.

У поменутој пресуди Европског суда правде у предмету C 807/21, суд закључује да GDPR одређује појам руковођаца - физичко или правно лице, орган власти, агенција или друго тело које само или заједно са другима одређује сврхе и начине обраде података о личности. GDPR прописује да би требало успоставити обавезе и одговорности руковођаца за сваку обраду података о личности коју врши сам руковођац или која се врши у име руковођаца. Посебно, руковођац мора да има

обавезу спровођења одговарајућих и делотворних мера и да буде у могућности да докаже усклађеност активности обраде са овом уредбом, укључујући и делотворност мера. Те мере морају да узимају у обзир природу, обим, контекст и сврхе обраде и ризик за права и слободе физичких лица. Члан 83 (1) GDPR прописује да сваки надзорни орган обезбеђује да изрицање административних новчаних казни у сваком појединачном случају буде делотворно, сразмерно и одвраћајуће.

Из чињеница да је руковалац одговоран да процени ризике за права и слободе грађана, да у складу са идентификованим ризицима одреди адекватне техничке, организационе и техничке мере за ублажавање идентификованих и демонстрира њихову делотворну примену, произилази и његова директна одговорност за примену GDPR, односно за поступање његових органа управљања. Из наведеног разлога се административне новчане казне изричу директно руковооцима и надлежни органи не утврђују степен кривице одговорних лица код руковооца. Овај концепт има за циљ да оствари циљеве који су успостављени GDPR: а) да се обезбеди доследан и висок ниво заштите физичких лица и да се уклоне препреке за проток података о личности унутар Уније, ниво заштите права и слобода физичких лица у односу на обраду таквих података мора да буде исти у свим државама чланицама; б) делотворна заштита података о личности широм Уније захтева јачање и детаљно одређивање права лица на које се подаци односе и обавеза оних који обрађују и одређују обраду података о личности, као и иста овлашћења за праћење и обезбеђивање поштовања правила за заштиту података о личности и исте санкције за кршења у државама чланицама.

Утврђивање степена кривице одговорних лица у правним лицима би само отежало вођење поступака, а у случајевима корпорација је ова активност, услед гломазне администрације и сложене организације, ограниченог домета.

Са друге стране, постојање система казни који омогућава изрицање, тамо где је то оправдано специфичним околностима сваког појединачног случаја, административне новчане казне у складу са чланом 83 GDPR утиче на руковооце и обрађиваче да се придржавају GDPR. Административне новчане казне, својим одвраћајућим дејством, доприносе јачању заштите физичких лица у погледу обраде података о личности и стога представљају кључни елемент у обезбеђивању поштовања права тих лица, у складу са сврхом тог прописа да се обезбеди висок ниво заштите таквих лица у погледу обраде података о личности.

Европски суд правде надаље утврђује да је услов за изрицање административних новчаних казни да су руковооци или обрађивачи учинили повреду GDPR намерно или непажњом; не прихвата се концепт тзв. објективне одговорности за повреду GDPR. У конкретном случају ће за изрицање административних новчаних казни бити довољно да надзорни органи утврде да је повреда GDPR дошло услед радње или пропуста менаџмента или запослених, без обавезе да се утврђује о којим члановима менаџмента или запосленима је реч. На пример, одбијање менаџмента да поступи по налогу надзорног органа или поступање менаџмента супротно саветима лица за заштиту података о личности би била повреда из умишљаја, док би непоступање по интерним документима било нехатно поступање. За постојање повреде није потребно знање менаџмента или непостојање свести да се чини повреда или да је поступање противно GDPR.

На послетку, из навода на страници 33 Стратегије заштите података о личности произилази да је постигнут друштвени консензус о потреби да и ЗЗПЛ примени систем административних новчаних казни. Додатно, на страни 3 Образложења Предлога ЗЗПЛ је наведено да На страни 3 Образложења Предлога ЗЗПЛ наведено је да придавањем значаја питањима заштите података о личности, као што то чини Европска унија, Република Србија исказује своје опредељење да својим грађанима обезбеди ниво права који имају грађани Европске уније, чинећи их равноправним са

њима и обезбеђујући тиме услове за остваривање других друштвених вредности на којима је заснована модерна демократска држава, као што је достојанство личности, слобода мишљења и изражавања, забрана дискриминације, као и даље обезбеђивање усклађености са релевантним документима Европске уније, што је истовремено и од великог значаја за испуњавање обавеза Републике Србије које су предвиђене Преговарачким поглављима 23 и 24.

Прекршаје би могла да представљају кршења одредби ЗЗПЛ од стране стамбених заједница и од органа власти, односно надлежних органа у посебне сврхе, уколико се пође од закључка да би изрицање административних новчаних казни могло да произведе финансијске тешкоће у раду ових органа.

19. Објашњење: Одредбе су предложене у складу са решењима из Закона о заштити конкуренције, а имајући у виду да овлашћења Агенције за заштиту конкуренције да изриче административне новчане казне.

20. Објашњење: Изрицање мандатних казни није потребна, сврха кажњавања се постиже изрицањем административних новчаних и прекршајних казни. Мандатне казне немају одвраћајуће дејство.

21. Објашњење: Предложена измена је у складу са нашим предлозима из тачака 18. и 19.

22. Објашњење: Предложене измене су у складу са нашим предлозима из тачака 18 и 19.

23. Објашњење: Предложене измене су у складу са нашим предлозима из тачака 18 и 19.